

1919

Olaf Fønss-Film!

„Vi vil bede for dem paa Havet.“

: PRÆSTEN : FRA HAVET.

: KINO-SKUESPIL I 4 AKTER :

OLAF FØNSS I HOVEDROLLEN!

Dette smukke og spændende Skuespil (optaget i Gilleleje) handler om Kampen i en lille Fiskerby mellem
— en Storkøbmand og Fiskerbefolkningen. —

Atter har vor første Filmskuespiller **Olaf Fønss** en
— Succés, denne Gang som Præsten fra Havet. —

Olaf Fønss-Film!

Filmsselskabet „Kinografen“, København og Bergen.

PRÆSTEN FRA HAVET.

KINO-SKUESPIL I 4 AKTER

AF

MARTIN JØRGENSEN og LOUIS LEVY.

ISCENESAT AF

FRITZ MAGNUSSEN.

HOVEDPERSONERNE:

Konsul Warming	Hr. Cajus Bruun (Kgl. Teater)
Agnete, hans Datter	Fru Gudrun Bruun (Dagmarteatret)
Pastor Strøm	Hr. Olaf Fønss (Betty Nansen Teater)
Biskop Martens	Hr. Fritz Lamprecht (Dagmarteatret)
Mor Britta	Fru Augusta Blad (Kgl. Teater)
Janus Kruse, Fiskernes Oldermænd	Hr. Oscar Nielsen (Kgl. Teater)

Fiskere og deres Koner. Sejlsportsmænd.

Handlingen foregaar i en lille Fiskerby ved Havet.

Fiskernes Oldemand hos Biskoppen.

1. Akt: Urolige Tider.

Det er et strengt Arbejde for Fiskerne i den lille By. Om Natten maa de ud paa Havet for at røgte deres Garn for ved Morgengry at vende hjem med Fangsten. — Den lille By's Mator, Storkøbmanden Konsul Warming, der ejer alle Fiskerkutterne

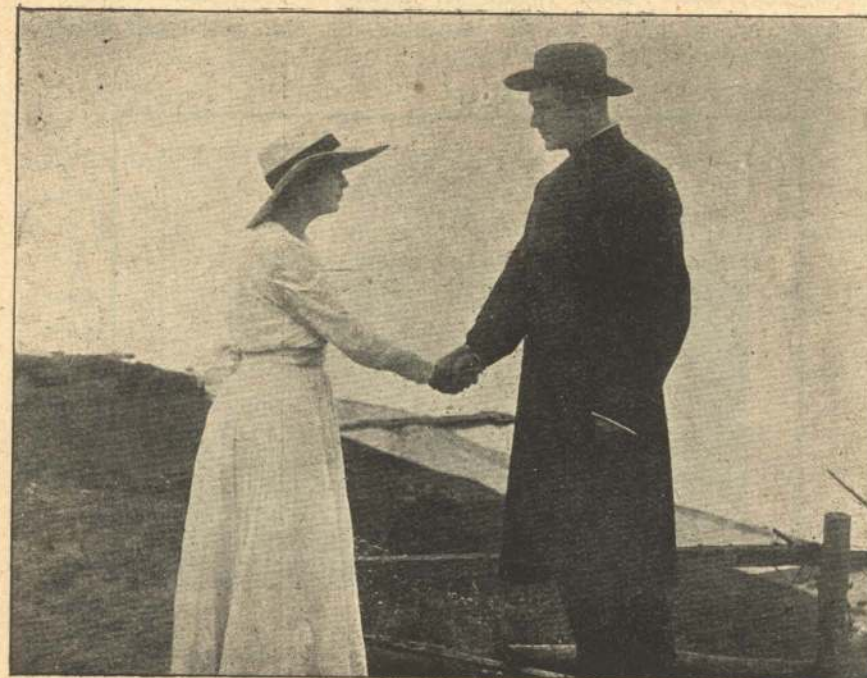

Paa Lystsejllads.

i Byen, er en pengegridsk Mand, der tænker mere paa at tjene Penge end paa sine Fiskeres Liv og Levned. Hans smukke Datter Agnete, der er stærkt forelsket i Fiskerbyens unge Præst, søger at bekæmpe sin Far's haarde Hjerter, men forgæves.

En kold Morgen efter en stormfuld Nat, staar de ængstelige Hustruer paa Molen og stirrer i Spænding ud over Havet. Deres Ven og Trøster, Pastor Strøm, beder en Bøn til Gud, og han bønhøres. Alle Fiskerne vender velbeholdne hjem.

Men den begærlige Konsul Warming kender ikke til Følelser

„Tak for deres Hjælp, Frøken Agnete!“

over for Fiskerne. Bare hænge i for at skaffe ham Fortjeneste. Og da han, for at være først i Konkurrencen, forlanger, at der nu skal fiskes baade Dag og Nat, opstaar der Uro i den ellers godmodige Fiskerbefolkning. Deres Ven, Præsten, lover dem at gaa til Konsulen og søge en Ordning. Men det Svar, han faar fra den store Mand, er blot: „Nej, Hr. Pastor, hvis Fiskerne ikke gaar ind paa mit Forlangende, standser hele Virksomheden, saa maa de sulte.“

2. Akt: Præsteskandalen.

Konflikten mellem Konsulen og Fiskerne tilspidises. Lockouten

træder i Kraft, og Konsulen har forbudt alle Fiskerne at røre ved Baadene mere. Det er en streng Tid. Pastor Strøm trøster de lidende og modløse, og hans Veninde, Agnete, hjælper ham stadig at søge Faderens Hjerter blødgjort.

Da sker det en Dag under Gudstjenesten, at Pastor Strøm under sin Tale om Nøden og Sorgen, ser Konsul Warming blandt Kirkegængerne, og da bliver han saa opbragt, at han bruger meget stærke Udtryk mod denne. Konsulen melder Sagen for Biskoppen og forlanger Præsten afsat. Sagen kommer i Bladene som „Præsteskandale“, men Pastor Strøm vil ikke give efter, hans Overbevisning er, at det er Konsul Warming, der har overtraadt Guds

Frelste.

Bud: „Du skal elske din Næste . .!“ Og alle Fiskerne er enige om at staa Last og Brast med deres Præst. Under alt dette forsømmer han dog ikke de Fattige og Syge, som han stadig besøger og søger at lindre den værste Nød. Hos gamle Mor Britta træffer han Agnete, der stadig elsker den unge Præst.

3. Akt:

Agnetes Kærlighed.

Biskop Martens ankommer til den lille By. Han afholder Raad i Konsul Warmings Bolig, hvortil Pastor Strøm tilkaldes. Men Præsten er urokkelig i sin Overbevisning.

Fiskerne samler sig og gaar til Biskoppen. De er meget op-hidsede og Pastor Strøm maa mane dem til Orden og Ro: „Forgrib Jer ikke! Pas paa ikke at blive Lovbrydere!“ raaber han ud.

Stakkels Agnete er ulykkelig, hun anraaber Strøm om, for hendes Skyld, at bøje sig, men han svarer: „Den Kvinde, der ikke kan dele min Overbevisning, kan jeg ikke række Haanden.“ Dagen efter modtager Præsten Meddelelsen om, at han er suspenderet fra sit Embede saalænge Sagen staar paa.

4. Akt:

Strandingen.

Pint af sjælelige Lidelser bukker Pastor Strøm tilsidst under for Overanstrengelserne. En Dag findes han i Klitterne syg og lidende og bæres til sit Hjem. Agnete, der stadig bevarer sin Kærlighed til Præsten, lider ogsaa under den frygtelige Spænding, men opgiver ikke Haabet.

Saa sker det, at Konsulens Nevø, en ung Sejlsportsmand, der med sin Lystkutter kommer paa Besøg, foreslaar en Sejl-tur med en af Konsulens store Fiskekuttere. Hele Selskabet gaar ombord og sejler ud.

Men et truende Uvejr bliver til Virkelighed, og ude i Brændingen kan Lystsejlerne ikke klare Grejerne.

Stormen raser, og da Nevøen styrter overbord, er der ingen sejlkundige mere paa Fartøjet, der tumler omkring med forrevne Sejl. Hvert Øjeblik venter man dets Undergang.

„Konsul Warming og hans Datter er i Fare paa Søen“ raabes der ind til Præsten. Denne styrter til Strandbredden, hvor de harmfulde Fiskere er forsamlede og skuer ud over Søen — ud til ham, der skabte Nød hos dem, og som nu selv er i Nød.

Præsten staar som forstenet. „Ser I da ikke, de er fortabte, om der ikke bringes Hjælp“, raaber han. Men Svaret lyder koldt:

„Han har selv forbudt os at røre ved Baadene“. Da springer Pastor Strøm selv ned i en Baad, idet han siger: „Nuvel, vil ingen følge mig, gaar jeg ud alene.“

Det vil de dog ikke have. Flere gaar med, og Redningsarbejdet lykkes.

Da de atter er paa Strandbredden, er det en anden Konsul Warming, der nu staar blandt Fiskerne. „Tak, Pastor Strøm“, siger han. „De har frelst vort Liv. Gud har nu omvendt mit Hjerter, og fra nu af skal ingen her lide Nød. Vi vil i Venskab arbejde sammen og Glæde og Velstand skal smykke vor lille By.“

Og glædestraalende falder Agnete i Armene paa sin Elskede.

